

Dosarul nr. 2ra-1315/2021

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari (jud. A. Cerbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, O. Cojocaru, R. Pulbere)

ÎNCHEIERE

01 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ana Sclifos, reprezentată de avocatul Veaceslav Ropot,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ana Sclifos împotriva lui Constantin Sclifos, Ala Roșcovanu, intervenient accesoriu notarul public Vladimir Bîstrițchi cu privire la declararea nulă a contractelor de donație cu aducerea părților în situația inițială,

împotriva deciziei din 23 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ana Sclifos, reprezentată de avocatul Veaceslav Ropot și a fost menținută hotărârea din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 12 noiembrie 2018 Ana Sclifos a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Constantin Sclifos, Ala Roșcovanu, intervenient accesoriu notarul public Vladimir Bîstrițchi cu privire la declararea nulă a contractelor de donație cu aducerea părților în situația inițială.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 22 august 2007 Ana Sclifos și soțul său Vladimir Sclifos (la moment decedat) au înregistrat după sine dreptul de proprietate asupra următoarelor bunuri imobile: lotul de teren pentru construcții cu nr. cadastral xxxxxx; casa de locuit individuală cu nr. cadastral xxxxxx; construcție accesorie cu nr. cadastral xxxxxx; construcție accesorie cu nr. cadastral xxxxx; toate bunurile imobile fiind situate în xxxxxx, fapt care se confirmă prin extrasul electronic al registrului bunurilor imobile din 02 noiembrie 2018.

Ulterior, prin contractul de înstrăinarea a casei de locuit cu condiția întreținerii pe viață nr.150 din 23 ianuarie 2009, Vladimir Sclifos a transmis în proprietate fiicei sale Tatiana Guzun aceste bunuri imobile, dînsa asumînd obligația de ai întreține pe

tatăl său Vladimir Sclifos și mama sa Ana Sclifos, de a le asigura hrană, îmbrăcăminte, medicamente, precum și a le garanta dreptul de folosință a imobilelor înstrăinate până la sfârșitul vieții lor.

Prin hotărârea Judecătorei Dubăsari din 28 decembrie 2011, contractul de înstrăinare a casei de locuit cu condiția întreținerii pe viață nr.150 din 23 ianuarie 2009 a fost rezoluționat, fiind dispusă returnarea celor 4 bunuri imobile din proprietatea Tatianeii Guzun către Vladimir Sclifos, fiind omisă indicarea și a coproprietarei Ana Sclifos, care la fel era proprietar devălmaș și a dispus de aceste bunuri până la întocmirea contractului de înstrăinare a casei de locuit cu condiția întreținerii pe viață. La 03 mai 2013, Oficiul Cadastral Teritorial Dubăsari, a înregistrat modificările operate prin hotărârea Judecătorei Dubăsari din 28 decembrie 2011, dosar nr.2-128/2011 în privința bunurilor imobile litigioase, indicând în Registrul bunurile imobile la rubrica „proprietar” a subcapitolului II din pct.2.3 doar un singur proprietar, pe Vladimir Sclifos.

A indicat că, au fost încălcate prevederile art. 321 alin. (2) din Codul civil, art. 37 alin. (1) din Legea cadastrului bunurilor imobile.

A invocat faptul că, Vladimir Sclifos nu a solicitat organului cadastral să includă în lista proprietarilor și pe soția sa Ana Sclifos, iar prin contractul de donație nr. 2478 din 10 august 2013 întocmit de notarul Bistrițchi Vera, primul a decis, în mod unilateral, să doneze imobilele litigioase către fiul său Constantin Sclifos.

A solicitat Ana Sclifos declararea nulității contractului de donație nr. 2478 din 10 august 2013, deoarece în momentul perfectării acestui act juridic, dreptul de proprietate a reclamantei Ana Sclifos era inopozabil față de terți, iar Vladimir Sclifos a realizat tranzacția fără acordul ei.

A menționat că, Constantin Sclifos, la rîndul său a donat lotul de teren pentru construcții cu nr. cadastral xxxxxx, casa de locuit individuală cu nr. cadastral xxxxx, construcția accesorie cu nr. cadastral xxxxxx și construcția accesorie cu nr. cadastral xxxxxx fiicei sale Ala Roșcovanu, conform contractului de donație nr.11078 din 23 decembrie 2015, deși cunoștea că bunurile imobile i-au fost donate în mod vicios.

Cu referire la contractul de donație nr.11078 din 23 decembrie 2015, a susținut că acesta urmează soarta contractului de donație nr.2478 din 10 august 2013, astfel urmează a fi declarat nul tot în temeiul art.220 alin.(1) din Codul civil, deoarece este afectat de primul contract de donație fiind ilegal, or, în ceea ce privește răsfrângerea efectelor nulității actului juridic față de terți, se va reține că anularea actului juridic inițial atrage și anularea actului juridic următor, datorită legăturii lor reciproce. Astfel, alt efect al nulității actului juridic este anularea actului juridic subsecvent ca urmare a anulării actului juridic inițial. Totodată, a solicitat aducerea părților în poziția inițială, cu restituirea din partea pârâților a casei de locuit, a construcțiilor accesorii și lotului de teren în favoarea reclamantei care la moment nu are o locuință având o vârstă înaintată de 86 de ani.

A invocat faptul că, tranzacțiile vicioase care se cer a fi anulate, vin să lezeze grav dreptul de proprietate a Anei Sclifos prevăzut de art.(1) din Protocolul nr.1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, care nu poate fi reabilitat decât prin aducerea părților în poziția inițială.

În final, a solicitat Ana Scifos declararea nulă a contractului de donație nr. 2478 din 10 august 2013 și contractului de donație nr. 11078 din 23 decembrie 2015, cu repunerea părților în situația anterioară.

Prin hotărârea din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, acțiunea depusă de Ana Scifos a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La 28 iulie 2020, Ana Scifos, reprezentată de avocatul Veaceslav Ropot, a depus cerere de apel nemotivată, iar la 11 decembrie 2020 a depus apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 23 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Ana Scifos, reprezentată de avocatul Veaceslav Ropot și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției date, instanța de apel a aplicat prevederile art. 315 alin. (1)-(2), 316 alin. (1)-(2), 321 alin. (2) din Codul civil, art. 36 alin. (1), 22 alin. (1) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998 și a considerat că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, fiind stabilite toate circumstanțele importante a cauzei și constatările instanței corespund cu probele administrate.

A stabilit instanța de apel că, respingînd pretențiile formulate în cerere de chemare în judecată prima instanță corect a constatat că, la momentul încheierii contractului de donație a bunurilor imobile nr. 2478 din 10 august 2013 între Vladimir Scifos și Constantin Scifos, autentificat de notarul Bîstrițchi Vera, toate obiectele contractului situate în xxxxx și anume: terenul pentru construcții cu suprafața de 0,0754 ha cu nr. cadastral xxxxxx; casa de locuit cu suprafața de 75 m.p., cu nr. cadastral xxxxxx; construcție accesorie cu suprafața de 46,4 m.p. cu nr. cadastral xxxxxx și construcție accesorie cu suprafața de 13,7 m.p. cu nr. cadastral xxxxx, au fost înregistrate cu drept de proprietate după Vladimir Scifos în temeiul hotărârii Judecătoriei Dubăsari nr.2-128/11 din 28 decembrie 2011, astfel, careva impedimente la încheierea contractului menționat nu au existat.

Colegiul civil al instanței de apel a menținut soluția primei instanțe, indicînd totodată că, afirmațiile reprezentantului apelantului, avocatului Ropot Veaceslav, despre lipsa acordului coproprietarei Ana Scifos la încheierea contractului de donație, sînt nefondate, la materialele cauzei fiind anexată și declarația ei din 10 august 2013 autentificată de notarul Bîstrițcaia Vera și trecută în Registrul actelor notariale AA nr.0012250/172, prin care declară despre acordul său la înstrăinarea acestor bunuri imobile (f.d.95, 145).

Din aceste motive, instanța de apel a constatat că în cazul dat nu există temeiuri legale pentru casarea hotărârii primei instanțe, soluția adoptată de aceasta fiind corespunzătoare exigențelor legale.

La 07 iulie 2021 Ana Scifos, reprezentată de avocatul Veaceslav Ropot a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, sau de trimitere a acuzei în instanța de apel sau în prima instanță.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au judecat cauza în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

A susținut că instanțele de judecată inferioare urmau să atragă în proces succesorii defunctului Vladimir Sclifos. Totodată, instanța de apel nu a citat la examinarea cauzei în ordine de apel pe notarul Chirtoacă Petru, care a autentificat primul contract de donație, fapt ce denotă că instanța de apel a examinat în mod operativ și nu calitativ cauza, nu a dat răspuns la argumentele apelantei, înregistrând astfel mai multe omisiuni și erori de procedură.

La 02 august 2021, în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Ana Sclifos, reprezentată de avocatul Veaceslav Ropot cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 21, vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului nu rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2021 a fost comunicată părților.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 07 iulie 2021, adică în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ana Sclifos, reprezentată de avocatul Veaceslav Ropot, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ana Sclifos, reprezentată de

avocatul Veaceslav Ropot nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Ana Scifos, reprezentată de avocatul Veaceslav Ropot urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ana Sclifos, reprezentată de avocatul Veaceslav Ropot se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru